

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Det ærede Medlem er jo nu ikke slet saa uvillig stemt imod Lovforslaget Bestemmelse som tidligere; selv om det ærede Medlem er bange for, at der skjuler sig Militarisme bag ved Patentloven, er han dog ikke længere saa uvillig stemt, thi han erkender jo, at det dog til en vis Grad er nødvendigt og rigtigt at reservere Krigsbestyrelsen, at den kan faa fat i visse Ting. Det har ikke og kunde ikke falde mig ind, at det skulde være nødvendigt for Krigsbestyrelsen at udtage Patenter med Hensyn til alle Ting, og at gøre det paa den Maade, som her nærmere angivet, thi det er klart nok, at Lovforslaget anviser andre Veje, ad hvilke den kan komme i Besiddelse af visse Ting. Jeg har kun sagt, at det kunde være hensigtsmæssigt, at Krigsbestyrelsen, for saa vidt den var i Besiddelse af visse Hemmeligheder, der muligvis kunde eksploiteres derved, at nogen arbejdede derpaa, sikrede sig imod, at tredje Mand, der arbejdede derpaa, tog Patent, ved selv at tage Patent, hvorved den fritoges for bagefter at maatte erhverve Patentet maaffe i dyre Domme. Dette er imidlertid et Spørgsmaal, som jeg ikke skal udtale mig videre om, det vil nu ikke være rigtigt og heller ikke muligt, men det ærede Medlem maa indrømme, at der dog kan være noget i den Ting, at der i saa Henseende bør kunne tages Reservation. Jeg tror nu, at det, der er foreslaaet, er ganske fornuftigt, men vi kunne jo altid komme til at tale om Enkelthederne i Lovforslaget.

Med Hensyn til den Forundersøgelse, som er betroet Patentkommissionen, og som kan ske lige over for ethvert Patent, er jeg nærmest enig med den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (Octavius Hansen). Jeg skal endnu kun gøre en Bemærkning lige over for den ærede 2den Landstingsmand for 9de Kreds (Stilling), som fastholdt Hensigtsmæssigheden af det, der er foreslaaet af Mindretallet, og det er den, at naar man vil se efter i Tyskland, f. Eks. for Aaret 1886, vil man finde, at 60 pCt. af Ansøgningerne straks ere blevne afflaaede efter den foreløbige Undersøgelse; det tyder dog paa, at det turde være ganske hensigtsmæssigt at gaa til en saadan Undersøgelse. Mange af Tilfældene ville ganske vist have til Djemed at ende i det, som det 4de kongevalgte Medlem (Kaiser) begyndte med at omtale, nemlig i Reklamen, det er netop det farlige ved, at man kan faa Patenter paa hvad som helst; bestemmes der tilmed, at Patententet først bliver ugyldigt ved at omstødes ved Dom, er der mange, der ville gribe til og tage Patenter, og saa skal man have den Ulejlighed senere at omstøde det, og ofte ved private Høf.

Det er ikke faldet mig ind at sige, at Forundersøgelsen kan blive udtømmende og endelig; det er i et Tema som dette umuligt og de enkelte Eksempler, der anføres paa, at et Patent er meddelt flere Gange i samme Land paa den samme Ting, beviser intet, ligst maa altid kunne forekomme i denne Materie. Men jeg maa lægge Bægt paa, at jo mere tarvelig Opfinderen er stillet, og jo færre Midler han har til sin Naadighed, til at faa sin Opfindelse gjort gældende og til at sikre sig den, jo bedre beskyttet er han ved Patentlovgivningen. Der er derfor noget i, hvad det ærede Medlem sagde, at man kunde frasælde Gebyrerne eller paa andre Maader søge at lette de fattige Opfindere. For ham er imidlertid Patentlovgivningen en Ven, men det behøver naturligvis ikke at godtgøres, at den Mand, der har en stor Fabrik og sidder med rige Midler, straks kan eksploitere den patenterede Opfindelse. Gaar man derimod til tarveligere stillede Folk — og det er jo ikke saa sjældent, at saadanne Folk, som gøre en eller anden Opfindelse, ogsaa ville have Patent paa den — saa sige de altid: Lad os blot faa Patentet, saa skulle vi nok hjælpe os. Disse Folk ere vel tjente med Undersøgelsen, men hvem der ikke er det, er dem, der ved alle Lejligheder løbe op for at se, om de ikke kunne faa Patent paa et eller andet og saa eksploitere det.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds mente, at Indleveringsfristen aldrig kunde eller burde være gældende med Hensyn til Beskyttelsens Indtræden. Det har det ærede Medlem nu ikke Ret i. Der kan anføres mange og gode Grunde derfor. Jeg har kun sagt før, og skal gentage det nu, at det kan naturligvis være et Spørgsmaal, om man skal vælge Indleveringstiden eller Befendtgørelsestiden; andre end disse to Tidspunkter kan der vist ikke godt være Tale om at vælge. Det ærede Medlem vil nu lægge meget stor Betydning i, at Ordet „Bedrift“ er gaaet ud, og udtalte sig i det hele taget om, hvad Staten kunde lukrere, og hvad andre kunde lukrere derved. Jeg tror, at det ærede Medlem lægger for meget ind i det Ord, i den Udeladelse. For Resten kan det nok være et Spørgsmaal, om Staten ikke burde være saaledes stillet, at Patenterne ikke gælde lige overfor Staten, som yder Patentretten. Det kunde være et Spørgsmaal, om Staten ikke burde være saaledes stillet; men i hvert Fald maa man sørge for, at der kommer Bestemmelser ind, saa at det bliver overkommeligt for Staten. Naar det ærede Medlem siger, at naar der staar „Bedrift“, vilde derindunder falde mange eller alle Virksomheder i Staten eller Kommunen, saa